Mevlitte/Mevlütte Kurana Aykırı Hususlar

Mevlitte/Mevlidde/Mevlütte Kurana Aykırı/Çelişkili/Sakıncalı Hususlar
Mevlid *(doğum yeri ve zamanı)* olarak bilinen **Vesiletü'n-Necât** adlı şiir 1409 yılında Bursa'da Süleyman Çelebi *(ö. 1422)*, tarafından hazırlanmıştır. Süleyman Çelebi'nin bu şiirini yazma gerekçesi olarak şu olay anlatılır:
Bursa Ulu Camisinde kürsüye İranlı bir vaiz çıkar ve Bakara suresinin 285. ayetindeki, "Allah'ın elçilerinden hiç birini diğerlerinin arasından ayırmayız *(hepsine inanırız)*" mealindeki ayeti izaha çalışır. Muhammed'in *(a.s.)* İsâ Nebi ve diğer nebilerden üstün tutulmaması gerektiğini söyler. Süleyman Çelebi, bundan çok rahatsız olur ve Rasulullah'ın tüm nebilerden üstün olduğunu anlatan ama hiçbir sağlam kaynağa dayanmayan bilgiler içeren bu şiirini kaleme alır.
Kur'an'a göre nebilerin hepsi aynı dereceye sahiptir. Bu durum, birden fazla yerde ifade edilir: "…**onların arasında hiçbir fark gözetmeyiz**…" *(Al-i İmran [3] 84)*; "…**onları birbirinden asla ayırt etmeyiz**…" *(Bakara [2] 136)*; "…**O'nun elçilerinden hiçbiri arasında ayrım yapmayız**…" *(Bakara [2] 285)*.
Elçiler arasında farklılıklar olabilir. Allah kimiyle konuşmuştur, kimisine başka özellikler vermiştir. Ancak Mü'minler, nebileri hangisinin bir diğerinden daha üstün olduğu yarışına sokmazlar. Onların hepsinin aynı mesajı savunduklarına inanırlar. Kaldı ki hangisinin daha üstün olduğunu yine en iyi bilen Allah'tır.

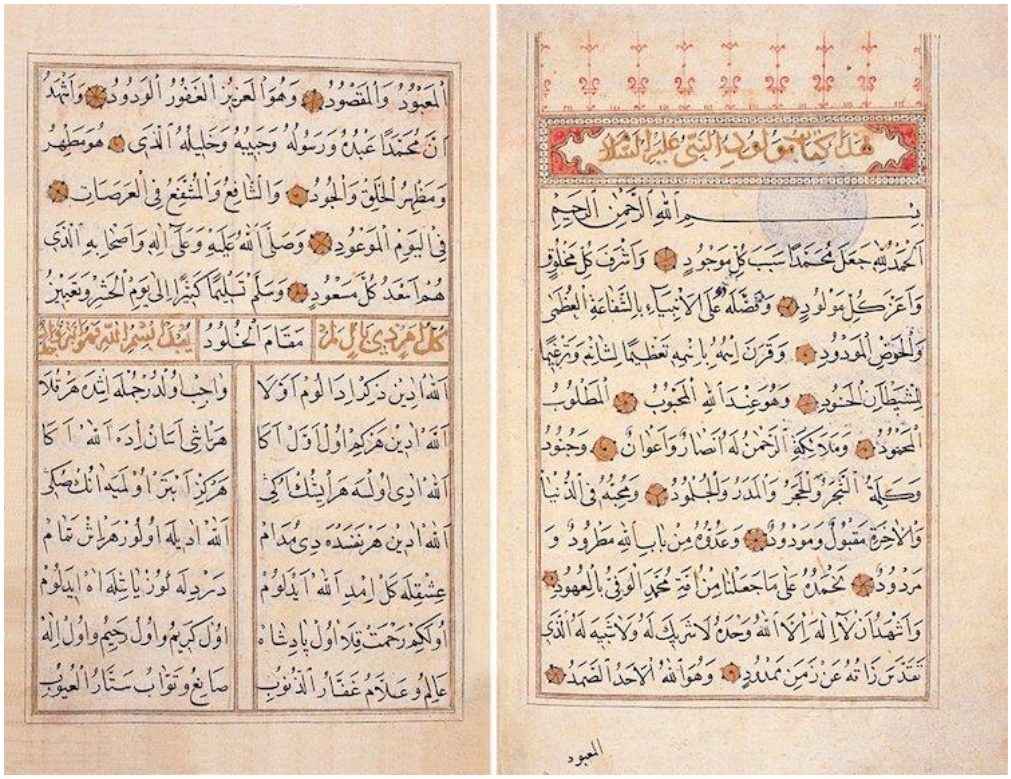

Süleyman Çelebi'nin Vesîletü'n-necât adlı mevlidinin 916 (1510-11) tarihli bilinen en eski nüshasının ilk iki sayfası (Süleymaniye Ktp., Ayasofya, nr. 3485). Görsel kaynağı: Diyanet İslam Ansiklopedisi

Yüzyıllar boyu baş tacı edilen Süleyman Çelebi'nin yazdığı şiirdeki Kur'an dışı bilgilerin ve yanlışlıkların bir kısmına göz atalım:

Pes Muhammeddir bu varlığa sebeb **Sıdk ile ânın rızasına kıl taleb** [Bu varlıkların *(varoluş)* sebebi *(nedeni)* yalnızca Muhammed'dir. Sen de doğrulukla onun rızasını iste]. **Anun için oldı bu varlık kamu** **Ay ü yıldız yir ü gök uçmak tamu** [Bu varlık alemi, ay ve yıldızlarıyla, yerleri ve gökleriyle, cenneti ve cehennemiyle hep onun yüzü suyuna var oldu]. **Senin için yaratıldı nüh felek** **İns ü cinn ü hur ü cennet hem melek** [Dokuz kat gök senin için yaratıldı; insanlar, cinler, hatta huriler ve cennet, üstelik melekler de].	Süleyman Çelebi'nin yazdığı Mevlid'e göre, varlıkların sebebi Muhammed'dir *(a.s.)*. O var olmasaydı hiçbir şey var edilmezdi. Oysaki Kur'an'a göre Allah kâinatı hiçbir insan hatırı için yaratmamıştır. Allah her şeyi bizim için *(Bakara [2] 29)*, O'na kulluk etmemiz *(Zariyat [51] 56)* ve imtihan olmamız için yaratmıştır *(Hud [11] 7; Mülk [67] 2)*. Ahirette bize sadece Allah'ın rızası bir yarar sağlayacaktır *(Nisa [4] 114)*.
Bu gelen aşkına devreyler felek **Yüzüne müştakdürür ins ü melek** [Gökler, bu gelen aşkına döner. İnsanlar ve melekler bu gelenin yüzüne (kaç bin yıldır) özlem duymaktadırlar)].	Bütün kâinat ve içinde olup bitenler, bizim gibi bir insan olan Rasulullah için mi, yoksa âlemlerin Rabbi olan Allah içi mi meydana gelir? "**De ki: Ben de ancak sizin gibi bir insanım**!..." *(Kehf [18] 110)*.
Bu gelen ilm-i ledün sultanıdır **Bu gelen tehvid-i irfan kânıdır** [Bu gelen dünya ve ahiret ilimlerinin sultanı (gaybı bilen)dir. Bu gelen ilim, irfan, ahlakın, birliğin, dinin kaynağıdır] **Gülbang-i kudumün çekilir arş-ı Hudâda** **Esmâ-i şerifin anılır arz u semâda** [Allah'ın arşında (melekler tarafından) beş vakit senin gelişine gülbank çekilir. Yerlerde ve göklerde hiç kesintisiz senin adın tekrarlanır].	Rasulullah gerçekten dünya ve ahiret tüm ilimlerin sultanı mıdır? Eğer böyle ise görünürün ve görünmezin alimi *(alimu'l-gaybi ve'ş-şehadat)* Allah değil midir? "... **Sen Kitap nedir, iman nedir <u>bilmezdin</u>**..." *(Şûra [42] 52)*. "**<u>Seni yolunu kaybetmiş</u> olarak bulup da yola iletmedi mi**?" *(Duha [93] 7)*. "...**Sen, bu kitabın sana vahyolunacağını <u>ummuyordun</u>**..." *(Kasas [28] 86. Ayrıca Ankebut [29] 48)*. "**Biz, bu Kur'an'ı sana vahyetmekle, geçmiş milletlerin haberlerini en güzel bir şekilde anlatıyoruz. Oysaki daha önce <u>sen bunlardan habersiz</u>idin**." *(Yusuf [12] 3)*. "**İşte bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bundan önce <u>onları ne sen biliyordun</u> ne de kavmin**..." *(Hud [11] 49. Ayrıca Al-i İmran [3] 44)*.
Seyyid-i Kâinat, Hz. Fahr-i Alem **Muhammed Mustafa'ya salavat** [Kâinatın efendisi, âlemin övüncü Muhammed Mustafa'ya salavat].	"Seyyid-i Kâinat /Âlemlerin Efendisi" olarak tesmiye edilen Peygamber İslam Peygamberi değildir. Tanrılaştırılan, İslam ile bağı olmayan bir dinin peygamberidir. Âlemlerin Rabbi, Efendisi Allah'tır. Muhammed ise onun kulu ve elçisidir. Bizim gibi ölümlü bir insandır. Kâinatın Efendisi yalnızca Allah'tır. "**Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'adır**." *(Fatiha [1] 2)*.

Gel Habibüm sana âşık olmışam **Cümle halkı sana bende kılmışam** [Gel ey sevgili, ben de sana âşığım. Bütün yaratıkları bu yüzden sana bende (kul, köle) eylemişim].	Mevlide göre hiçbir şey yaratılmamışken Rasulullah varmış ve adeta düğün hediyesi gibi ona ikram için yaratılmış kâinat! Allah Nebimize Kur'an'ın hiçbir ayetinde habibim/sevgilim dememiştir. Çünkü Allah'ın eşi, çocuğu ve sevgilisi yoktur, olamaz da. Allah âşık olabilir mi? Aşk bir anomalidir, hastalıktır. Allah için böyle bir şey söz konusu olabilir mi? Yine Allah, insanların bir insana kul-köle olmasını istemez, tam tersine kula kulluğu ortadan kaldırmak için gelen İslam bunu yasaklar. Kulluk ancak ve sadece Allah'a yapılır. Halbuki burada Allah'ın Nebimize bütün yaratılmışları kul-köle yaptığı bizzat Allah'ın adıyla iftira ediliyor.
Zâtıma mir'ad edindim zâtını **Bile yazdım adım ile adını** [Zâtımın bir aynada yansıması olarak senin zâtını yarattım. Senin adın ile adımı birlikte yazdım].	"Kendime ayna edindim seni" diye yine Allah'a Nebimize hitaben bir söz söyletiliyor. Yani bu sözde, Muhammed'in *(a.s.)* aslında Allah'ın yansıması, yani kendisi olduğu Allah'a söyletiliyor. Yani Muhammet = Allah *(haşa)* deniliyor.
İndiler gökten melekler saf ü saf **Kâbe gibi kıldılar evim tavaf** [Gökten sıra sıra melekler indiler. Kâ'be'yi tavaf eder gibi evimi tavaf ettiler]. **Cümle zerrât-ı cihan idüp nidâ** **Çağrışuban didiler kim merhabâ** [Kainatta zerre zere her şey nida eyleyip çağrışarak dediler ki; "Merhaba (hoş geldin)].	Melekler neden Amine Hatun'un evini Kâbe gibi tavaf ettiler? Süleyman Çelebi bu bilgiye nasıl ulaştı? İnsanlara bilgi sunulurken bir kaynağa dayanmak gerekmez mi? Ayrıca bunları okuyan ibadet mi yapmış olur?
Mustafa nurunu evvel kıldı var **Sevdi anı ol kerimü girgidar** [İlk önce Mustafa'nın nurunu var kıldı ve onu en sevgili gibi sevdi]. **Mustafa nurunu alnından kodu** **Bil habibim nurudur bû nur dedi** [Allah, Âdem'in alnına Muhammed'in nurunu koydu ve Âdem'e dedi ki: "Bu nur, sevgilimin nurudur."]. **Kıldı o nur anın alnında karar** **Kaldı anın ile nice ruzigâr** [O nur Âdem'in alnında karar kıldı ve daha nice ilahi esinti kaldı]. **İşbu resm ile müselsel muttasıl** **Ta olunca Mustafa'ya müntekil** [İşte bu birbirine bağlı zincirleme iz Mustafa'ya da intikal etti]. **Andan oldu her nihan-ü aşikâr** **Arş-ü ferş-ü yerde gökte ne ki var** [Gizli-aşikâr ne varsa hepsi ondan oldu. Arş, melekler, yerde ve gökte ne varsa hepsi ondan oldu]. **Ger Muhammed olmaya idi ayan** **Olmayıserdi zemin ü asuman**	Tasavvufçu çevrelerin yoğun biçimde işlediği **Nur-u Muhammed** mitolojisi, Süleyman Çelebi'nin şiirini adeta kuşatmıştır. **Nur-uMuhammedi** veya **Hakikat-i Muhammediyye** miti, Muhammed'in *(a.s.)* hakikat olarak Allah'ın yarattığı ilk varlık olduğunu, tüm alemlerin onun için var edildiği ve yerde gökte gizli-aşikâr ne varsa onun nurundan yaratıldığı esasına dayanmaktadır. Bu nur, evren daha yaratılmadan önce var idi ve her şey ondan yaratıldı. Mevlid'e göre de Muhammed'in *(a.s.)* nuru, Âdem'in ve eşinin, Şit'in *(a.s.)*, İbrahim'in *(a.s.)* ve İsmail'in *(a.s.)* alnında belirmiştir. Onların kutlu ve seçkin insanlar oluşlarıyla bu yaratılan ilk şey silsile yoluyla birbirlerine aktardıkları **Nur-u Muhammedi** arasında direkt bir bağ vardır! En sonunda bu nur, yaratılan ilk şey asıl sahibine aktarılmış. Kimi tarikatçılara göre de Allah ile nur/hakikat-i Muhammediye aynı gerçeğin ön ve arka yüzleridir *(Mehmet Demirci, "Hakikati Muhammediye," Diyanet İslam Ansiklopedisi, XV, 179-180)*. Bu şirk inanışı önceleri Yunan felsefesinde Plotinus'un sudur teorisindeki ilk akıl ve Mısır Hermetizmi putperestliğinde mevcut iken, oradan Hıristiyanlığa İsa olarak, sonra da tarikatçılar sayesinde İslam kültürüne girmiştir:

[Eğer Muhammed *(nuruyla)* öne geçen ve aşikâr olmasaydı, yer ve gök olmazdı]. **Ger Muhammed olmasa idi i yâr** **Olmaz idi ay u gün leyl ü nehâr** [Ey dost! Eğer Muhammed olmasaydı ay ve güneş, gece ve gündüz de olmayacaktı]. **Kimse onsuz toğru yola varmadı** **Kimse ansuz Hakyolun başarmadı** [Onsuz hiç kimse doğru yolu bulamadı; kimse onsuz Hak yolunu başarıyla geçemedi].	"**Görünmez Tanrı'nın görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı O'dur. Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen <u>her şey</u> –tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümranlıklar– <u>O'nda yaratıldı</u>. <u>Her şey</u> O'nun aracılığıyla ve <u>O'nun için yaratıldı</u>. Her şeyden önce var olan O'dur ve her şey varlığını O'nda sürdürmektedir**." *(İncil, Koloseliler 1:15-17)*. Oysaki Kur'an'a göre Muhammed *(a.s.)* bir elçiden başka bir şey değildir: "**<u>Muhammed sadece bir elçidir</u>. Ondan önce de elçiler geldi**…" *(Al-i İmran [3] 144)*. "**De ki: <u>Ben rasullerin ilki değilim</u>; bana ve size ne yapılacağını ben de bilmem**…" *(Ahkaf [46] 9)*.
Yarılıp çıktı divardan nagehan **Geldi üç huri banâ oldu ayan** [Yarılıp çıktı duvardan ansızın. Geldi üç melek bana göründü]. **Bazıları derler ki ol üç dilberin** **Asiye'ydi biri ol meh-peykerin** [Bazılar derler ki o üç meleğin. Asiye idi biri o ay yüzlünün]. **Biri Meryem hatun idi aşikâr** **Birisi hem hûrilerden bir nigâr** [Biri Meryem Hatun idi açık. Birisi de hurilerden biriydi].	Firavun'un eşi Asiye ve İsa Nebi'nin annesi Meryem Validemiz nasıl huri oldular? Bunlar Amine Hatuna nasıl göründüler? Doğuma nasıl şahit oldular? Biz de ölüleri görebilir miyiz? Bu bilgiye Süleyman Efendi'den başka şahit olan var mı? O bunları nereden biliyor?
Rahmeten lil'alemindir Mustafa **Hem şefiu'l-muznibindir Mustafa** [Alemlere rahmettir Mustafa. Hem günahkârlara şefaatçidir Mustafa]. **Merhabâ ey âsi ümmet melcei** **Merhabâ ey çâresüzler eşfa'i** [Merhaba ey âsi ümmetlerin sığınağı! Merhaba ey çaresizlerin şefaatçisi! **Destgirisin kamu üftâdenin** **Hen penâhı bende vü âzâdenin** [Sen ki bütün çaresizlerin çaresi, onların elinden tutansın; sen ki kölelerin de, hür olanların da sığınağısın]. **Çünki nurun ruşen itdi âlemi** **Gül cemâlün gülşen itdi âlemi** [Mademki senin nurun bütün âlemi aydınlattı; mademki güm yüzün âlemi gül bahçesine döndürdü].	Nebimizin bütün günahkarlara şefaat edeceğine dair Kur'an'da bir garanti yoktur. Kur'an'daki şefaat ayetlerinin hemen hepsinin bağlamında şefaat edecek olanlar hep meleklerdir. Kur'an'da Rasulullah'ın ve diğer nebilerin şefaatine dair bir ima, bir işaret bile bulunmaz! *(Prof. Dr. Yaşar Düzenli. Düzenli hoca profesörlük tezini şefaat konusunda hazırlamış ve **Kur'an'a Göre Şefaat** adıyla basılmıştır)*. "**De ki: "Beni kimse Allah'a karşı savunamaz ve ben O'ndan başka bir <u>sığınak</u> bulamam**." *(Cin [72] 22)*. "**Allah, göklerin ve yerin <u>nurudur</u>**…" *(Nur [24] 35)*.
Hem vesile olduğu için ol Resul **Âdemin Hak tövbesini kıldı kabul** [Muhammed aracı olduğu için Allah Âdem'in tövbesini kabul etti]. **Ger Muhammed gelmeseydi aleme** **Tac-i izzet ermez idi Âdeme**	Kur'an, Âdem'in tövbesi konusunda herhangi bir vesileden bahsetmez: "**Derken <u>Âdem</u>, Rabbinden** *(bazı)* **<u>kelimeler aldı</u>. Bunun üzerine** *(Allah da)* **<u>tövbesini kabul etti</u>. Şüphesiz O, tövbeleri kabul edendir, esirgeyendir**." *(Bakara [3] 37)*.

[Eğer Muhammed Dünya'ya gelmeseydi Âdem itibar tacına ulaşamazdı].	
Nuh anıçün buldu hem garktan necat **Dağı doğmadan göründü mûcizat** [Nuh, Muhammed'den dolayı boğulmaktan kurtuldu. Kendi doğmadan mucizeleri göründü].	Kur'an'a göre Nuh Nebi, Allah'ın vahyiyle gemi yapıyor ve Allah'ın yardımıyla o ve diğer Mü'minler kurtuluyor *(Araf [7] 64; Hud [11] 37; Yunus [10] 73)*. Geminin yüzmesi ve demir atması Allah'ın adıyla olmuştur *(Hud [11] 41)*.
Ceddi olduğiçün anın hem Halil **Narı cennet kıldı anâ ol Celil** [Muhammed'in atası ve dost olduğu için Allah İbrahim'e ateşi cennet kıldı].	Allah, İbrahim Nebi'yi ateşten kurtarırken herhangi bir akrabalık ilişkisinden söz etmez: "**Biz, "Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve esenlik ol!" dedik**." *(Enbiya [21] 69)*. "…**Allah onu ateşten kurtardı**…" *(Ankebut [29] 24)*.
Hem dahi Musa elindeki asa **Oldu anın hürmetine ejderha** [Musa'nın elindeki asa Muhammed'in hürmetine ejderha oldu].	Kur'an, Musa Nebi'nin asasının yılana dönüşmesi konusunda bir kişinin hürmeti vesilesiyle ilgili bir şeyden bahsetmez: "**Allah, "Yere at onu, ey Mûsâ!" dedi. Musa onu hemen yere attı. Bir de ne görsün, hızla sürünen bir yılana dönüştü**." *(Taha [20] 19-20)*.
Ölmeyip İsa göke buldu yol **Ümmetinden olmak için idi ol** [İsa Nebi, Muhammed ümmetinden olmak için ölmeden göğe çıktı].	İsa Nebi'nin Rasulullah'ın ümmetinden olmak için göğe çıktığı iddiasının Kur'an'dan herhangi bir delili yoktur: "**Bir gün Allah şöyle dedi: "Ey İsa! Senin ruhunu alacağım ve katıma yükselteceğim. Ayetlerimi görmezlikten gelen şu insanlardan seni arındıracağım. Sana uyanları, kıyamet gününe kadar kâfirlerden üstün kılacağım**." *(Al-i İmran [3] 55)*.
Her ne türlü kim saadet vardürür **Yahşi hu, gerekli adet vardürür** [Her türlü mutluluk varsa, Muhammed sayesindedir]. **Hutben okunur minber-i iklim-i bekâda** **Hükmün tutulur mahkeme-i ruz-i cezada** [Bakilik yurdunun minberinde hutbe,senin adına okunur. Mahşer gününün mahkemesinde senin hükmün geçer].	Kur'an ahirette mutluluğa erişmenin şartlarının Muhammed *(a.s.)* sayesinde olduğundan bahsetmez: "**Artık iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; Rableri onları Kendi rahmetine sokar. İşte apaçık olan 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur**." *(Casiye [45] 30)*.
Hak sanâ verdi mükemmel eyledi **Yaradılmıştan mufaddal eyledi** [Allah sana öyle şeyler verdi ve seni mükemmel kıldı. Seni yaratılanlardan üstün tuttu].	Kur'an'ın tanıttığı Muhammed *(a.s.)* yalnızca bir insandır. Onun da tüm insanlar gibi günahları vardır: "… **Hem kendi günahın, hem de inanan erkek ve kadınların günahları için af dile**!…" *(Muhammed [47] 19)*. "**Eğer bize atfen bazı sözler uydurmaya kalkışsaydı, elbette onu bundan dolayı kıskıvrak yakalardık; sonra da onun şah damarını keser atardık. Hiçbiriniz buna engel de olamazdınız**." *(Hakka [69] 44-47)*. "…**Eğer şirke düşersen yaptığın yanar gider ve sen de kaybedenlerden olursun**." *(Zümer [39] 65)*.

İbn İshak, Siyer, haz. Muhammed Hamidullah, çev. Sezai Özel, Akabe Yay., İstanbul 1988.

Nehirler gibi. O da azık çantasıyla
Bir avcı tuzağı olan onları götürür.
Abdullah da, çizgili aba kumaşlar içinde gitti.
Düşmanlarını hasetten kin tutuyor.
Onu şiddetli tasalardan kurtardım.
Abdu'l-Muttalib yine şöyle dedi:
İn'am ettiği şeylerden dolayı hamdolsun Allah'a.
Düşmana rağmen o, Zemzem'i verdi
Bir kavmin mirası yıkılmamış,
Haset adamlar elbiselerini yırtıyorlar.
Onu kazan elbette pişman olmadı.
Orada bir zinet buldu ve aldı.
Allah, ona ancak bir ok attı.
Allah, yemin ettiği zaman, mutlaka nezrini yerine getirir.
Oğlanlar, yardımcılar ve uşaklar olarak verdi.
Vallahi ben cinayet istemiyorum,
Adak hususunda Alah için kan akıtırım.
Onlara vaadimi yerine getirdim, onu tamamladım....
Tek bir kimseyken
Düşmanlar beni engel görüyor, beni sen koru,
Yardım et ya da itham sahibinin ellerini kurut.
Abdu'l-Muttalib yine şöyle dedi:
Rabbime, mağlup kimsenin dua ettiği gibi dua ettim.
Tasalı, isteyen şahsın arzusu ne güzeldir.
Duyan ve icabet edene hamdolsun.
Düşmanlık ve ayıplara rağmen,
Şaşılacak derecede şanlı Zemzem'i
Dikilen putun karanlığıyla
Örtüler sahibi Beytullah arasında
Ve zorla alınan develerin tersi altında.

RASULULLAH (S.A.V)'İN DOĞUMU

029.
Rasulullah (S.A.V.) Fil yılında doğdu.

030.
O, Ukaz yılında yirmi yaşındaydı.

031.
Rasulullah (S.A.V)'e doğduktan sonra bir süt anne arandı. Halime bintü Züeyb, ona süt anne olarak tutuldu. Ebu Züeyb'in esas adı: Abdullah b. el-Haris b. Şecne b. Cabir b. Rezzam b. Nasıra İbn Fasıyye b. Nasr b. Sa'd b. Bekr b. Hevazin b. Mansur b. İkrime b. Hasfa b. Kays b. Aylan b. Mudar'dır. Rasulullah'ın süt babasının ismi, el-Haris b. Abdi'l-Uzza b. Rifaa b. Mellan b. Nasıra (İbn Fasıyye b. Nasr b. Sa'd) b. Bekr b. Hevazin'dir. Süt kardeşleri, Abdullah b. el-Haris, Enise İbnetü'l-Haris, Huzafe İbnetü'l-Haris(Şeyma.. Çoğunlukla bu isimle meşhurdur, kavmi arasında ancak bu isimle biliniyordu)'tir. Şeyma, Rasulullah'ın süt annesi Halime'dendir. Rivayete göre, Şeyma annesiyle birlikte onu kucağına alırdı.

032.
Halime bintü Haris, (15) emzirecek bir çocuk arayıp bulmak üzere, Benu Sa'd b. Bekr'den bir grup insanla birlikte, kıtlık yılında, Mekke'ye geldi. Yorulup kafiledeki diğer develerden geride kalan dişi bir devesi vardı. Bu dişi deveyle yola çıkmıştı. Yanında da bir çocuk ve bir de yaşlı hayvan vardı. O gece, çocuğu da, kendisi de hiç uyuyamadı. Göğsünde çocuğa yetecek süt, yanında da yaşlı hayvanın yiyebileceği hiçbir şey yoktu. Bu halde Mekke'ye geldiler.

Rasulullah hangi kadına gösterilip "O yetimdir." dense, hemen onu almaktan cayıyorlar ve "Annesi ne verebilir ki?" diyorlardı. Çocuğun babasından bir karşılık beklediklerini, annesinin kendilerine istediklerini verememeyeceğini söylüyorlardı. O topluluktan Halime'den başka herkes emzirecek bir çocuk buldu. Halime de ondan başkasını bulamayınca kocası el-Haris b. Abdi'l Uzza'ya, arkadaşları arasında süt çocuğu almadan geri dönen bir kimse olmak istemediğini, o çocuğu gidip

En eski siyer kitaplarından İbn İshak'ta, Allah Elçisi'nin doğumu sırasında hiçbir olağanüstülükten bahsedilmez.

Siret-i İbn-i Hişam Tercemesi, çev. Hasan Ege, Kahraman yay., İstanbul 2006, c. I.

Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'e hâmile kaldığı zaman rüyasında kendisine şöyle denilir:

— Şüphesiz sen bu ümmetin seyyidine hâmile kalmışsmdır. Öyle ise doğduğunda şöyle söyle: Onun için her hâsidin şerrinden Vâhid olan Allah'a sığınırım. Sonra onun ismini Muhammed (193) koy. Onunla hâmile olduğu zaman rüyasında gördü ki: Kendisinden bir nur çıkıyor. Onunla, Şam'daki Busra kasırlarını görüyordu.

Abdullah'ın ölümü

Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in anası ona hâmile (194) iken Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in babası Abdulah b. Abdulmuttalib çok geçmeden vefât etti.

RESÛLULLAH (SALLALLAHÜ ALEYHİ VE SELLEM)'İN DOĞUMU VE EMZİRİLMESİ

İbn-i İslıak'ın Resûlullah (Sallallahü Aleyhive Sellem)'in doğumu hakkmdaki görüşü

İbn-i İshâk dedi ki:

Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem), Fil yılında (195) Rebiul-Evvel aymın on ikisinde Pazartesi gecesi doğdu.

---

(193) Arab'da (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'den önce üç kişiden başka bu isimle isimlenen bir kimse bilinmiyor O üç kişinin de babaları Muhammed (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in zikrini, onun zamanın yakınlığını ve onun Hicazda gönderileceğini işittikleri zaman onun kendi çocukları olmasını umud ettiler. Onlardan biri Muhammed b. Süfyân b. Mecâşi'dir. Bu Şâir Ferazdak'ın dedesinin dedesidir. Diğeri: Muhammed b. Uhayhe b. el-Cülâh b. Hariş b. Cahcî b. Külfe b. Avf b. Amr b. Avf b. Mâlik b. el-Evs'dir.

Bir diğeri: Muhammed b. Hamrân b Rebie'dir. Bu üç Muhammed'in babaları bir melike elçi gitmişlerdi. Onun yanında eski kitaplardan bilgi vardı. Onlara Peygamber (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in gönderilmesini ve ismini haber veriyordu. Onlardan her biri karısını hâmile bırakarak ayrılmıştı. Onlardan her biri adak adamıştı ki, eğer erkek çocuğu olursa onun ismini Muhammed koysun. Ve bunu yaptılar (İbn-i Fûrek'in Füsûl'una ve Ravzül-Ünüf'e mürâcaat et).

(194) Ekseri Ulema şunun üzerine ittifak etmişlerdir ki, Abdullah öldüğünde Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) beşikte idi. Yaşı iki ay veya biraz fazla idi. Bir rivâyette Abdullah dayıları Beni Neccâr'ın yanında öldüğü

Kays b. Mahreme'nin Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in doğumu hakkındaki rivâyeti

İbn-i İshâk dedi ki: Bana Muttalib b Abdullah b. Kays b. Mahreme, babasından o da dedesi Kays b. Mahreme'den rivâyet etti ki o şöyle dedi:

Ben ve Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) Fil yılında doğduk. Bir yaşdayız.

Hassân b. Sâbit'in Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in doğumu hakkında rivâyeti

İbn-i İshâk dedi ki: Bana Sâlih b (196) İbrâhim b. Abdurrahmân b. Avf, Yahya b. Abdullâh b. Abdurrahmân b. Sad b. Zürâre el-Ensârî'den naklen haber verdi ki o şöyle dedi:

Bana kavmimin erkeklerinden sorduğum bir kimse Hassân b. Sâbit'ten naklen haber verdi ki o şöyle dedi:

«Allaha yemin ederim ki ben uzun boylu kuvvetli bir çocuk idim. Yedi veya sekiz yaşında idim. İşittiğim her şeyi aklediyordum Bir yahudinin Medine'deki Atama denilen bir kalenin üzerine en yüksek sesiyle:

---

sırada Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) yirmi sekiz aylık bir çocuk idi. Ve denilir ki; Dâr-i Suğrâ'da Nâbiğe'nin evinde defn olundu. (Taberî ve Ravzül-Ünüf'e mürâcaat et).

(195) Sallallahü Aleyhi ve Sellem'in doğum tarihi hakkında ihtilâf edildi. Rebîulevvel'de idi. Bilinen de budur. Zübeyr dedi ki: Onun doğumu Ramazan'da idi. Bu görüş, «onun anası onunla teşrik günlerinde hamile kaldı» diyenlerin görüşüne muvafıktır. Ve derler ki: Fil Mekke'ye Muharrem'de geldi. (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) ise filin gelmesinden elli gün sonra doğdu. (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in doğumu Şi'bde idi. Denildi ki: Safâ'nın yanındaki bir evde idi. Burası Haccâc'ın kardeşi Muhammed b. Yûsuf'un uzağında idi. Sonra Zübeyde hac yaptığı zaman orasını mescid yaptı (Ravzül-Ünüf ve İbn-i Sad'ın Tabakat el-Kübrâsına ve Taberi'ye mürâcaat et).

(196) O, Sâlih b. İbrâhim b. Abdurrahmân b. Avf b. İmrân ez-Zührî el-Medenî'dir. O, babasından, Enes'den ve Mahmûd b. Lebîd'den, Arec'den ve başkalarından rivâyette bulunmuştur. Ondan ise — İbn-i İshâk'dan başka — onun oğlu Sâlim, Zührî, Yûnus b. Yakub el-Mâcişûn ve bir cemaat rivâyet etmişlerdir. Medînede Hişâm b. Abdulmelik'in hilâfeti döneminde öldü (Terâcim-i Ricâl'dan naklen).

En eski siyer kitaplarından İbn Hişam'da da, Allah Elçisi'nin doğumu sırasında hiçbir olağanüstülükten bahsedilmez.

Sonuç

Yazıda da görüldüğü gibi, mümkün mertebe yorumlardan kaçınılmış, sakıncalı olan hususlar hep Kur'an ayetleriyle dile getirilmiştir. Allah'ın kitabı dururken bizim zaten söz söyleme hakkımız yoktur. Biz elbette kimsenin niyetini bilemeyiz. Yaptığınız tek şey, yazılı bir eser üzerinden tahlillerde bulunup, Kur'an'a göre sakıncalı olan yerlere dikkat çekmekti. Şirk tehlikesi olan ifadeleri dile getirmek, onları kabullenmek, Kur'an'a göre çok da masum davranışlar olmasa gerek. Elbette kimin müşrik, kimin Mü'min olduğunu yalnızca Yüce Allah bilir. Ama Mü'minlerin sorumlu oldukları kitap, Kur'an olduğuna göre *(Zuhruf [43] 44)*, ondaki ilke ve hususlara da son derece dikkatli bir şekilde sarılmak gerekir.

Elbette Muhammed'i (a.s.) sevmek, imanın bir gereğidir *(Ahzab [33] 6)*. O, tüm Mü'minlerin "üsve-i hasene"sidir. Fakat Hıristiyanların İsa Nebi'yi aşırı sevmeleri sonucu ilahlaştırma tehlikesi, elbette Muhammed (a.s.) için de söz konusudur. Zaten ne hikmetse İslam dünyasında, en büyük günah olan şirk *(Nisa [4] 48, 116)* neredeyse hiç gündeme bile getirilmez. Herkes kendisini bu büyük günahı işlemekten adeta muaf görür. Tevhid'in simgesi sayılan İbrahim Nebi, son nebi olan Allah Rasulü bile şirk konusunda uyarılmışken *(Hac [22] 26; Zümer [39] 65)* biz şirk ve şirk tehlikesine düşmemek konusunda acaba nasıl bu kadar emin olabiliyoruz? Tehlikeli ifadeleri ister yalın, ister mecaz olarak dile getirmenin, şirk günahını hafife almaktan başka bir izahı yoktur!

Rasulullah'ı en güzel anlatan eser, getirdiği Kur'an'dır. Kur'an'da Allah Elçisi yüzlerce ayette anlatılmış, Mü'minlere hangi yönleriyle "üsve-i hasene" oldukları belirtilmiştir. Peki o zaman neden bazıları, ne Kur'an'da, ne de klasik kaynaklarda yer almayan uydurma "harikulade" ifadelere bu kadar değer veriyorlar? Yoksa onlara Kur'an yetmiyor mu? *(Ankebut [29] 51)*.

Rasulullah'ın vefatından 700 küsur yıl sonra yazılan ve altı yüz yıldır okunan **Mevlid-i Şerif** ne normal ve ne de masum bir şiirdir. Ne acıdır ki Mevlid, yalnız Allah'ın yüceltilmesi gereken mabetlere ibadet amacıyla sokulmuştur. İbadet coşkusuna örnek olarak; Mevlid isimli şiiri okurken bir yerde *(Geldi bir akkuş kanâdiyle revan / Arkamı sıvadı kuvvetle heman)* ayağa kalkılır, kıbleye dönülür, eller aynen namazdaki gibi bağlanır ve mevlidin bir kısmı bu hal üzere okunur. Güya bunlara göre peygamberimizin adının anıldığı yere ruhaniyeti hemen geliverir. Bu kimseler bilmezler ki, Peygamberimiz sağlığında bile kendisi için ayağa kalkılmasından hoşlanmazdı. Bu şiir diğer kandil gecelerinde camilerde araya birkaç ayet, salavat sıkıştırarak okunur.

Süleyman Çelebi'nin, Muhammed *(a.s.)* hakkında söylediklerinin çoğunun Kur'an'dan hiçbir dayanağı yoktur. Hatta şiirinde işledikleri bazı konular ne siyer ne de hadis kitaplarında yer almaz. Bu şiirde anlatılanlar salt abartı değil, yalandır ve büyük çoğunluğu uydurmadır. Allah'ın Elçisi'ni yarı tanrı konumuna çıkaran ve bir sürü yalan-yanlış bilgi içeren bu şiir çocukların doğumunun şerefine, erkeklerin sünnet olmalarında, evlenmelerde, askere göndermelerde, hac dönüşlerinde okutulmaktadır. Oysaki bu yalan-yanlış bilgilerle dolu şiiri abartılı bir makamla okumanın mesela çocuğun sünnet olmasıyla ya da gençlerin evlenip yuva kurmasıyla ne alakası vardır?

Yine birçok aile mevlidi ölüleri için sevap, hatta mutlaka yapılması gerekli dinî vecîbe gibi düşünmektedir. Kur'an'ın ibadet anlayışında böyle şiir okuyarak sevap kazanılacak bir ibadetten bahsedilmez. İslam Dini tamamlanmıştır, artırma da eksiltme de yapılamaz *(Enam [6] 115; Maide [5] 3)*. Rasulün ve ashabın hayatında mevlid diye bir uygulama kesinlikle mevcut değildi. Rasulullah anne-babası, eşi için mevlit okutmadı. Bir şiir ölülere rahmet ve cennete ulaşma vesilesi gibi kabul edildiğinden, Kur'an'dan öne çıkarıldığından, dinin temel ilkeleri açısından çok sakıncalıdır.

Dolayısıyla **Mevlid-i Şerif** bugünkü şekliyle yer yer İslam'ın en büyük günahı sayılan *(Nisa [4] 48, 116)* <u>şirk tehlikesini içermekte</u>, büyük bir bidat *(dine katılan yenilikler)* ve hurafe kaynağıdır. Kur'an'a göre sakıncalı hususlar Mevlid-i Şerif'in tümü için geçerli olmasa da, söz konusu tehlikeler birçok yer için geçerlidir.

<u>Faydalanılan Kaynaklar</u>:

Ahmed Kalkan, "Camilerde Bir Büyük Bid'at: Mevlid."

Ahmet Özel, "Mevlid," Diyanet İslam Ansiklopedisi, XXIX, 484-485.

"Mevlid Manzumesine Eleştirel Yaklaşım," erdemyolu.com

Süleyman Ateş, "Mevlitteki Abartılar," Vatan Gzt., 23.01.2011

Süleyman Çelebi, Mevlid Vesiletü'n-Necat (Kurtuluşa Giden Yol), haz. İskender Pala, Kapı yay., İstanbul Ağustos 2009.